

9. november – Posvetitev Lateranske bazilike A – B – C

*Božji tempelj je namreč svet
in to ste vi. (1 Kor 3,17)*

Prvo berilo

Ezekiel 47,1-2.8-9.12

Mož, ki me je spremljal, me je tedaj peljal nazaj k tempeljskemu vhodu. In glej: izpod tempeljskega praga je privrela voda, proti vzhodu, ker je bilo tempeljsko pročelje na vzhodni strani. Voda je tekla od spodaj, od desne strani templja, južno od oltarja. Nato me je peljal ven skozi severna vrata; zunaj sva zavila k zunanjim vratom, ki so gledala proti vzhodu. In glej: voda je pritekala od desne strani. Tedaj mi je rekel: Ta voda teče v vzhodno okrožje in odteka v Arábo. Ko se izlije v morje, v okužene vode morja, postane voda spet zdrava. Vsa živa bitja, ki tam mrgolijo, bodo oživela, kamor koli bo prišla reka; rib bo silno veliko. Ko bo ta voda prišla tja, bo ta postala zdrava, in kamor koli bo prišla reka, bo vse oživelo. Ob reki bo na obeh bregovih rastlo vsakovrstno sadno drevje. Njegovo listje ne bo ovenelo in sadja mu ne bo zmanjkalo. Vsak mesec bo rodilo nov sad, kajti voda, ki ga napaja, teče iz svetišča. Njegov sad bo za jed in njegovo listje za zdravilo.

Drugo berilo

1 Korinčanom 3,9b-11.16-17

Bratje in sestre, vi ste Božja zgradba. Po Božji milosti, ki mi je bila dana, sem kot moder gradbenik položil temelj, drug pa zida naprej. Vsak pa naj gleda, kako zida naprej. Drugega temelja namreč nihče ne more položiti namesto tistega, ki je že položen, in ta je Jezus Kristus.

Mar ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas? Če pa kdo Božji tempelj uničuje, bo Bog uničil njega. Božji tempelj je namreč svet in to ste vi.

Evangelij

Janez 2,13-22

Bližala se je judovska velika noč in Jezus je šel v Jeruzalem. V templju je našel prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ki so sedeli tam. In iz vrvi je spletel bič ter vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil mize, prodajalcem golobov pa rekel: "Spravite proč vse to in iz hiše mojega Očeta ne delajte tržnice!" Njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: 'Gorečnost za tvojo hišo me použiva.' Judje so mu rekli: "Kakšno znamenje nam pokažeš, da smeš takó delati?" Jezus jim je odgovóril in rekel: "Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil." Judje so tedaj rekli: "Šestinštirideset let so zidali ta

tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?" On pa je govóril o templju svojega telesa.

Ko je vstal od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je govóril o tem, in verovali so Pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus.

V razmislek

Danes praznuje cerkev dan posvetitve najbolj pomembne cerkve na Zahodu. 9. novembra 324 je papež Silvester slavnostno posvetil lateransko baziliko. Kot papeževa cerkev tako nosi slavnostno ime: "Mati in glava vseh cerkva sveta". Na današnji praznik vsekakor ne praznujemo posvetitve umetne stavbe, pa naj bo iz kamnov, stekla, lesa ali jekla. Gre veliko bolj za oba pomena besede cerkev, ki sta močno povezana med seboj – cerkev je tako Božja hiša kot tudi skupnost vernih ljudi. Gradbeni stili cerkvenih stavb so različni, saj so odraz trenutne, stalno spreminjajoče verske zavesti in verskih občutkov. A vendar se je vedno šlo in se vedno gre za to, da praznujemo in spoznavamo Boga, ki nas spremlja. Pomen cerkvene stavbe nam lahko pomaga, da pridemo globlje v razumevanje bistva cerkve kot cerkvene skupnosti, v bistvo njene poklicanosti in poslanstvo na tem današnjem svetu.

– Cerkvena stavba je odprta za vse ljudi. Na podoben način je naloga cerkvene skupnosti, da je odprt prostor sredi sveta.

– Drugi vatikanski koncil imenuje cerkev romanje vernih ljudi. Ti ljudje potrebujejo srečanja, da nikoli ne pozabijo, kaj so in kaj je njihov izvor. Če se vedno znova srečujemo kot skupnost v naših cerkvah, ni važno če je ta cerkev katedrala ali kapela, stolnica v mestu ali pa majhna vaška cerkev, nas želijo te stavbe podpreti pri iskanju Boga in nam omogočiti, da stopimo pred obličje Boga z našim vsakdanjim življenjem, z našimi skrbmi in veseljem.

– Glavno mesto v cerkveni stavbi zavzema ambón, mesto besednega bogoslužja in oltar. Če manjka oznanjevanje Božje besede in praznovanje svetih znamenj kot vira verskega življenja, postane stavba zgolj turistična znamenitost. Kjer nas tista rodovitna reka, o kateri je govora v prvem berilu, ne oživlja, tam se izsušimo kot cerkvena skupnost, tam nimamo življenja in umremo. V čudoviti prisposodbi tempeljskega izvira je opisana moč Božjega toka življenja – ta izvir ima posebno sposobnost, da spremeni slano vodo v zdravo in s tem omogoči nepredstavljivo novo življenje. Božja prisotnost, v kateri je predstavljena zdravilna moč vode, podari svojemu ljudstvu po določenem času v tujini nepričakovano polnost življenja v novi stari deželi. Tudi mi bomo vedno znova obdarjeni s to polnostjo življenja, če se srečujemo ob mizi Besede in mizi Kruha.

– Poleg tega nam cerkvena stavba omogoča, da se spomnimo različnih prelomnih trenutkov našega življenja in jih obhajamo, kot npr. rojstvo in smrt, poroko in druge življenjske odločitve, bolezen in nove začetke... Tu se povežejo človeške življenjske izkušnje z zaupanjem v Božje varstvo in pomoč. Kot skupnost vernih je naša naloga, da skrbimo za to, da celotno človeško življenje dobi mesto pred Božjim obličjem. Če nam evangelij poroča o t.i. čiščenju templja, potem ravno zato, ker se je ta kult izločil od vsakdanjega življenja. Šlo se je zgolj še za formalnost, ki ni imela nič več skupnega z izvornim globljim sporočilom. Jezus želi pokazati s svojim simboličnim ravnanjem, da se gre za živega človeka (drugo berilo – "Mar ne veste, da ste Božji tempelj?"), ki je klican in poklican, da živi celostno in v skupnosti pred Bogom in z Bogom. Vera ni nekaj, kar se uresničuje samo ob praznikih v templju, temveč tam, kjer dejansko živimo in delamo. Bog noče biti izključen iz našega vsakdanjega življenja.

S tem cerkev ni nikoli sama sebi v namen. Posvetitev cerkve nas želi povabiti k zavedanju naše lastne poklicanosti in poslanstva kot Kristjani. Posvetitev nas želi povabiti, da ponovno začutimo, če daje naš način srečanja prostor našemu življenju z vsem, kar nas predstavlja, in če smo tudi pripravljeni prestopiti meje naših cerkvenih prostorov "v svet", da bi preko našega življenja posredovali sporočilo upanja za vse.